PRÍBEH O LÍŠKE A DIEVČATKU

Dievčatko, ktoré sa volalo Linda, sa raz vybralo do lesa. Zrazu začula zvuky, ale nevedela, odkiaľ idú. Rozhliadala sa a rozmýšľala, čo to môže byť.

Zrazu zbadala pod stromom sedieť zranenú líšku. Dievčatko sa k nej priblížilo a zbadalo, že líška má poranené obe zadné nohy. Líška chcela ujsť, lenže s poranenými nohami to nešlo. Linda sa nebála a okamžite vzala líšku na ruky. Ponáhľala sa domov, ako jej sily stačili.

„Ocko, ockooo!“ kričala už pred domom.

Linda ockovi všetko vyrozprávala. Prosila ho, aby sa o líšku postarali a nechali si ju, pokým sa neuzdraví. Ocko súhlasil a Linda líške nosila jedlo a vodu. Cvičila s ňou, aby sa uzdravila. Líška po týždni vyzdravela a Linda ju pustila do lesa. Smutná Linda sa ešte niekoľkokrát prešla na miesto, kde zranenú líšku našla. Raz ju za kríkmi zbadala. Linda zostala v lese a hrala sa s ňou. Keď prišla domov, prosila otca, aby si líšku vzali k nim. Otec súhlasil. Linda sa na druhý deň vybrala do lesa hľadať ju. V ten deň ju nenašla. Prešlo niekoľko dní a pri potulkách lesom Linda zbadala líšku aj s malými líšťatami, ako spolu šantia vo voľnej prírode.

Linda bola šťastná. Pochopila, že i líšky majú svoj domov.

literárne číslo

ĎUMBIERIK

letné vydanie, šk. rok 2017/2018

literárne číslo

LETO

Leto k nám už dorazilo,
veľké horúčavy nám navarilo.
Deti sa už nevedia dočkať,
veď na prázdniny musia iba pár dní počkať.

Ešte chvíľu v škole vydržať
a potom vysvedčenie vlastné si prevziať.
Niektorých rodičia pochvália, iných menej,
ale deti si budú už v dimenzii inej.

Budú plánovať stanovačky
a na kúpaliskách zabávačky.
Tešia sa aj k moru
a dúfajú, že nechytia nejakú chorobu.

Tešia sa na dni strávené vo vode,
v bazéne a v pohode.
Na prázdniny sa všetci tešia,
ale zdá sa nám, že k nám pomaly bežia.

L.Bakšová

literárne číslo

PRÍHOVOR

Milí čitatelia!

Pred rokom sme vydali knihu s názvom *Keď tvoríme my*. Jej obsah tvorili žiaci našej školy. Literárne dielka niektorých z vás, literárne práce tých, ktorí dnes študujú na stredných školách a výstižné ilustrácie sú zvečnené, zviazané a uložené v riaditeľni. V elektronickej podobe si ju môžete prezrieť na stránke našej školy.

Aby sme nezabudli, že sa medzi nami pohybujú žiaci, ktorí radi píšu, prinášame literárne číslo nášho školského časopisu. A ktovie, možno o rok, o dva vydáme pokračovanie knihy.

V tomto čísle sme uverejnili básne Lucky Bakšovej, Kristínky Kákicsovej, „starých autoriek," ale naša básnická rodina sa rozrastá o mladšie talenty – Sarah Tanáčovú a Nikolku Hraškovú zo 4. triedy a Emku Jakubcovú, žiačku 6. ročníka.

Letné číslo nášho časopisu vydávame ako literárnu lahôdku pre tých, ktorí tvoria, pre tých, ktorí k tvorbe inšpirujeme, ale aj pre tých, ktorí radi čítajú. A vieme, že takých vás je dosť, napríklad aj Veronika z 9. triedy, ktorej názor na knihu vám ponúkame.

-MV-

KNIHA, KRÁĽOVNÁ SUPERLATÍVOV

Pre mňa je najkrajším darčekom kniha. Najlepšie na knihách je práve to, že koľko kníh prečítaš, toľko životov prežiješ. Kniha je najmúdrejšia vec na svete. Najviac informácií získavame práve z nej. Má nespočetné množstvo vlastností. Môže byť dobrá, zlá, zaujímavá či nudná. A je len na čitateľovi, ktorej knihe zverí prívlastok najlepšia. Kniha vie byť aj dobrým pomocníkom. Niekedy sa totiž nezaobídeme bez slovníkov či encyklopédií. Veľmi rada fantazírujem. A možno práve preto sa stala mojou najobľúbenejšou vecou práve kniha.

V.Toráňová

SEDÍM

Sedím na konári nizučko nad jazierkom,
nad jazierkom v strede s malým pramienkom.
Sedím a rozmýšľam,
ako dokázala príroda takú krásu stvoriť.
Vtom nado mnou začne niečo švitoriť.

Sedím a pozriem na nebo
a áno, vidím jeho.
Vidím vtáčka, ktorý čviriká,
čo vidím, neviem, či sýkorku, či slávika.

Sedí a nádherne čviriká,
môžeme ho vyhlásiť za dobrého speváka.
Ako tak sedím a pozerám na neho,
svetlo zapadajúceho slnka
sa cez spleť listov predrelo.

Do očí mi zasvietilo,
hlavu na druhú stranu ma obrátiť prinútilo.
Tam maličký potôčik sa pomaly vlečie,
do veľkého potoka za chvíľočku stečie.

Aj vlnky potôčika hudú krásne melódie,
spolu so spevom vtáčika vytvárajú symfónie.
Uvedomila som si, ako je tu krásne,
príroda je inšpiráciou na napísanie možno i tejto básne.

L. Bakšová

literárne číslo

PREDAJNÁ

Odmalička v malebnej dedinke Predajná žijem,
krásu jej rada obdivujem.
Obklopená horami krásnymi je,
slniečko spoza nich ráno vykukuje.

Turistický klub tu tiež máme,
krásy v okolí, ale aj v zahraničí spoznávame.
Na túry veľmi rada chodím,
zážitky krásne si odtiaľ nosím.

Máme tu aj kostol pekný,
aj keď je veľmi dávno postavený.
Máme tu aj Kalváriu s krížovou cestou,
kostolík na vrchu stojí,
a keď cestu zvládneš, budeš očarený jeho krásou.

Školu tu máme veľmi peknú,
každé ráno sa deti z okolia i z dedinky do nej hrnú.
Starostkou je Tatiana Čontofalská,
o obec sa dobre stará.

Na námestí máme preliezačky,
trávia na nich veľa času malé detičky.
Máme tu dokonca aj pizzeriu,
všetkým len tak slinky tečú.

Je to krásna obec, pamiatky jej sa oplatí vidieť.
Som rada, že tu bývam,
z kopcov inšpiráciu na svoje básne brávam.

L.Bakšová

HRDZAVÁ LÁSKA

Myslel si láska a bol to iba zvyk.
Uletel ti biely balónik. A je ti smutno.
Niet, čo zobrať do rúk.
Dni idú, idú a ty si tak hrozne sám.
Niekto ti kýva, ty sa neotoč!
Máš pod klobúkom krásny kolotoč.
Niekto sa pýta, neodpovedaj!
Pozri, je jeseň zlatá ako čaj.
Pristáva práve tma, vypína motory.
Niekto len chodí, hovorí, hovorí....
To ty sám so sebou začínaš rozhovor
a je už neskoro, a je už neskoro...
Vybieha líška z hrdzavého lesa,
nerozumiete sa.

Hrdzavá jeseň, láska hrdzavá
a čo nám ešte ostáva?
Ešte je toho dosť, čo zostalo
a zhrdzavie.
Len sa mi preto nerozplač,
len si ju nechráň ako v hlave.

E. Jakubcová

RYBAČKA

Dnes na Hnusne rybačka, bola riadna srandička.
Kopec jedla sme si vzali, na lov sme sa nachystali.
Udice sme nahodili, háčiky sme pomastili.
Riadnu mňamku napichli, sadli si a oddýchli.

Keď prvú rybku chytila som, spustila som silným hlasom.
Hurá, všetci, pozrite sa, aká mne tu visí krása!
Rybka zlatá nebola to, no cenila som si ju zato.

Zrazu zhon a na brehu mela, Katka nám do vody zletela.
Topánky si na brehu suší, komáre jej lietajú okolo uší.
Potom Nelka záber mala, no rybka jej odplávala.

Sedeli sme tam hodinu, zabávali sme celú rodinu.
Vzali sme rybičku, že poteším mamičku.
Na večeru dnes rybku mám,
príďte ku mne, dám aj vám.

S. Tanáčová

BANÍCTVO V JASENÍ

Nad Jasením vo výške 910 metrov ležia veľké bane,
veľa ľudí so záujmom pozerá sa na ne.
Prvá leží na Baukovej hati,
našli tu ručne razené chodby tri.

Pod ďalšou, v ktorej bol aj sklad výbušnín,
čupí banícky domčúrik.
Takýchto baní je nad Jasením oveľa viac,
ale ich história nie je známa nám doteraz.

Ťažil sa tu wolfrám, železná ruda, ba i zlato,
muselo tu pracovať baníkov bohato.
Históriu musia mať tie bane bohatú,
škoda je to, že nie je známa svetu.

L.Bakšová

ŠKOLA

literárne číslo

Veľa detí si myslí, že škola je nudná. Jeden škôlkar si to myslel tiež. Volal sa Jurko. Jurko mal ísť prvý raz do školy. Bol totiž zápis do prvej triedy. Strašne sa bál toho, čo ho tam čaká. Kamaráti a rodičia mu vraveli, že v škole sa veľa naučí. Na zápise stretol veľa nových kamarátov a pani učiteľku, ktorá sa volala Silvia Nováková. Bola to veľmi milá pani učiteľka. Jurko si ju obľúbil.

Čas plynul, skončili letné prázdniny, prišiel september. Jurko musel ísť so svojou novou taškou do školy. Rodičia ho tam prvý deň odviezli. V škole sa stretol so svojimi kamarátmi. Pani učiteľka Silvia ich vrelo privítala. Pamätal si ju od zápisu, od čias, keď bol ešte len škôlkar.

Od prvého dňa Jurko začal zisťovať, že škola vôbec nie je nudná. Postupne sa naučil všetky písmená z abecedy, vedel čítať i počítať. Keby ako škôlkar tušil, že v škole je super, vôbec by sa nebál. Jurko chodieva do školy rád a každému mladšiemu kamošovi na ihrisku vraví, ako je v škole fajn

N.Hrašková

BÁSEŇ O RODNOM MESTE

literárne číslo

Moje rodné mesto pekné je,
to každý o ňom povie.
Aj Európu ono má
a každý do nej chodieva.

Veľmi rada ho ja mám,
a preto tam často chodievam.
Dosť veľké to mesto je,
Hron sa cezeň leje.

Hory, lesy, veľké stráne,
ľudia z paneláka, pozrite sa na ne!

Domáce zvieratká ľudia majú
a venčiť ich chodievajú.
Školy, škôlky sú tam tiež,
tak si do nich rýchlo bež!

Viete, aké mesto to je?
Banská Bystrica sa menuje.

L.Bakšová

BÁSEŇ
O BANIACH V JASENÍ

V Jasení my bane máme
a dobre sa o ne staráme.
Naše bane pekné sú,
radosť všetkým prinesú.

Naši predkovia bane mali
a vzorne sa o ne starali.
Baníctvo je dobrá vec,
to vždy o ňom povedz.

Matka príroda nám poklad dala,
uhlie do baní nasypala.
Prírodu si vážiť máme,
dary od nej dostávame.

Milé detičky,
prírodu rady majte
a jej krásu spoznávajte!

K.Kákicsová

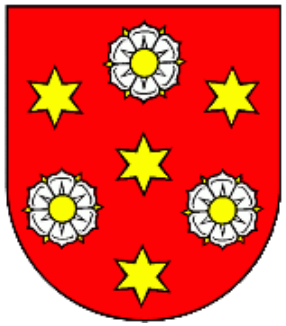

literárne číslo

SLOVENSKO

Slovensko je krajina malá,
ale viacerými krásami obdarená.
Som veľmi rada, že som sa narodila práve tu,
v tomto malom štátiku.

Z celého Slovenska mám najradšej Tatry,
tam najradšej chodím na výlety.
V Tatrách som už toho pochodila veľa,
raz by som ich celé pokoriť chcela.

Z hradov mám najradšej Spišský,
je mi nesmierne sympatický.
Aj keď len raz som ho navštíviť bola,
veľmi rada by som sa tam vrátila.

Najobľúbenejšiu rieku Hron mám,
veď práve pri nej vyrastám.
O Slovensku by sa dalo povedať veľa,
ak to mám zhrnúť, je to krajina nádherná.

L.Bakšová

literárne číslo